

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.11. Papa in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

At Legati Regis Pipini apud Regem ^{Sæcul. VIII.}
 Aistulphum vehementer instabant, ne ^{A. C. 754.}
 Papam in Franciam profecturum prohi-
 beret. Rei novitatem miratus Aistul-
 phus Papam vocat interrogatque, an in
 Franciam ire serio vellet. Papa inge-
 nue fatente, hanc profectionem animo
 constituisse, Rex admodum offensus, mi-
 sit ex suis aliquos, qui eum secreto a pro-
 posito abstraherent, sed tandem coactus
 est consentire, atque Papa Ticino abiit
 decimo quinto Nov. Indictione septima
 eodem anno 753. Georgio Episcopo O-
 stiensis, Wilcario Episcopo Nomentano,
 Presbyteris quatuor, Diaconis tribus &
 quibusdam aliis Ecclesiæ Romanæ Cle-
 ricis eundem sequentibus. Postquam e
 Ticino jam excessisset, cum sciret, sibi a
 Rege insidias strui, ad Alpes, quæ Italiam
 a Francia dividunt, pervenire, quantum
 potuit, contendit, quas ubi tenuit, Gra-
 tias Deo egit, quod sibi securitatem
 præstitisset.

§. XI.

Papa in Francia.

Iter suum strenue profectus Stephanus
 Papa ad Monasterium S. Mauriti Val-
 lesiorum pervenit, quo Regem Pipinum
 etiam conventurum esse, præstitutum
 fuerat; sed postquam Papa aliquamdiu
 ibi expectasset, adsunt Fulradus Abbas

P 5. Pala-

Sæcul. VIII. Palatii Archicapellanus & Rotardus Dux
 A. C. 754. a Rege missi, Papam rogantes, ut ulterius in Franciam progredere-
 tur, eum-
 que, & omnes viæ socios honorifice de-
 ducere cœperunt. Regi Pipino Theo-
 donisvillæ agenti referunt, Pontificem
 Alpes superasse; quo nuncio lætissimus
 misit filium suum primo genitum Caro-
 lum duodennem, qui Papam usque Pon-
 tigonem in Campania, ubi Rex quoque
 adfuturus erat, comitaretur. Cum Pa-
 pa non plus tertio lapide seu una Leuca
 inde abesset, obvium se dedit Rex, atque
 ad ejus conspectum ex equo descendens
 cum Conjuge, filiis, & Optimatibus in
 terram se demisit. Imo quasi vicem stra-
 toris agens aliquamdiu juxta equum
 Pontificis processit. Papa omnesque
 comites in laudes Dei effusi elatis voci-
 bus Hymnos & Psalmos cantabant usque
 Pontigonem, quo in Festo Epiphaniæ sex-
 to Januarii anno 754. perventum.

Primum quidem Papa Regem & Pro-
 ceres donis cumulavit, at sequente die
 ad Regem venit cum omnibus Clericis
 suis sub cinere & cilicio, atque ad ejus-
 dem pedes prostratus per Dei Miseri-
 cordiam, perque Sanctorum Petri & Pauli
 merita obtestabatur, ut se, populumque
 Romanum a Longobardorum tyrannide
 liberaret, nec prius e terra corpus leva-
 vit, quam Pipinus & Proceres sibi dex-
 tras

Fredeg. cont.

4. c. 119.

Annal. Met.

an. 753.

Duch. tam.

3. p. 276.

Anast.

tras porrexissent, quippe volebat, ut se ipse Rex humo attolleret, in pignus pollicitationis, Romanos ipsius potentia in libertatem assertum iri. Cum deinde Papa & Rex in Oratorio confedisent, illo preces repetente promisit Rex addito jurejurando, in omnibus se Pontificis suasionibus obsecuturum, & compulsurum hostes, ut Exarchatum Ravennatensem, Civitatesque Imperii restituerent. Quia vero summa hyems erat, Papam cum Sociis ad Monasterium S. Dionysii prope Parisios dimisit, & curam gessit, ut quam commodissime ibi habitaret. Interim missis ad Regem Longobardorum Legatis rogavit, ut ob Reverentiam Sanctorum Apostolorum Romam hostiliter invadere nollet, nec Romanos ad Superstitiones legibus eorum contrarias compelleret. Sed hac Legatione nihil effectum.

Sæcul. VIII.
A. C. 754.

Anast. :

§. XII.

Conventus Carisiacensis.

Rex Pipinus Festo Paschali, quod hoc anno septingentesimo quinquagesimo quarto in diem decimum quartum Aprilis incidebat, Carisiaci ad Oesiam celebrato, convocavit Conventum omnium Optimatum Regni sui, atque expeditionem in Italiam ad opem ferendam Papæ, ibi præsentis, præstituit. Papa etiam in eodem

Anast.
tom. 6. Conc.
p. 1650.